

Enighedskamrene have været benyttede, det kommer ogsaa an paa, af hvilket Omfang de Sager ere, som de have maattet beskæftige sig med. Det kan ogsaa være af meget stor Betydning, og det kan være, at Enighedskamrene ved at virke i en enkelt Sag have sparet Dyffland for en hel Del Tab og for meget store Udgifter. Det kan være, at en enkelt Sag kunde berettigede til at sige: her se vi et Bevis for, hvor nødvendigt det er at have et saadant Enighedskammer, og hvorom alting er, hvad enten man kan paa-vise saa eller mange Eksempler, saa ved man, at den sociale Kamp bestaar, og det er efter min Mening heldigt at have et Middell til at mildne Kampen, hvorved man kan undgaa den aabne Krig, for saa vidt det paa nogen Maade kan gøres.

Det ærede Medlem var ikke fri for at fremkomme med nogle Udtalelser om det Parti, jeg tilhører, som jeg ikke tror vare ret paa deres Plads. Han omtalte som en Anke mod Dyffland, at det var det socialdemokratiske Parti, der satte sine Meningsfæller ind i Retterne. Jeg kan ikke indse, at det kan siges som et Angreb paa en bestaaende Lov, at Socialdemokraterne benytte den. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem mener, at Loven burde være saaledes affattet, at den ikke skulde gælde for Socialdemokraterne, men hvis den skal gælde for Borgerne i Almindelighed, saa mener jeg, at Socialdemokraterne have samme Ret som alle andre Borgere til at benytte deres Stemmer og sætte deres Meningsfæller ind i Retterne, hvis de have Flertal til at kunne gøre det. Jeg tror ikke, at der kan rettes nogen Vebredelse mod nogen i saa Henseende. Noget lignende kom det ærede Medlem frem med lige over for mine Udtalelser med Hensyn til Valgrets spørgsmaalet, idet han godt kunde forstaa, at jeg talte for den udvidede Valgret, thi saa fik Socialdemokraterne saadan en stor Indflydelse paa hele den store Vælgermasse. Dersom jeg havde stillet mig paa det Standpunkt, at jeg havde holdt paa, at det var Organisationerne som saadanne, der skulde have den endelige Afgørelse, kunde jeg forstaa det ærede Medlems Udtalelser. Det ærede Medlem ved, at man kalder Fagforeningerne for de socialistiske Fagforeninger, og hvis jeg havde holdt paa, at de skulde have Afgørelsen, kunde der være noget i det ærede Medlems Udtalelser. Men netop

fordi jeg holder paa, at det ikke er Organisationerne, der skulde have Afgørelsen, men at alle, hvad enten de høre til den ene eller den anden politiske Retning, bør have lige Ret, tror jeg ikke, det ærede Medlem er berettiget til at komme med den Slags Udtalelser. Hvis jeg f. Eks. vilde sige til det ærede Medlem, at han holder paa Organisationerne, fordi han er Medlem af en stærk Organisation, der er i Stand til at kuffe Arbejderne, naar den ønsker det, saa vilde det ærede Medlem sikkert protestere derimod; men hvis jeg havde brugt en saadan Udtalelse, vilde den have været begrundet, hvad det ærede Medlems Udtalelser om min Stilling til Valgretten aldeles ikke er. Jeg har talte for Lovforslagets Bestemmelse i den Henseende, fordi jeg mener, at man ved disse Bestemmelser om Valgretsmaaden, der ere trufne i Lovforslaget, faar saa uafhængige Domstole og Kamre som paa nogen Maade muligt, og jeg skal tilføje, at jeg lægger stor Vægt paa Uafhængigheden, for at en Domstol skal kunne dømmes mellem de stridende Parter uden at være paavirket af nogen af dem. Jeg vil atter fremhæve, at det, der skal bære Institutionen oppe, hvad enten den virker som Arbejdsret eller som Enighedskammer, er Tilliden til Sagen, og den staffles kun ved, at man giver de interesserede Parter Ret til at bestemme, hvorledes Sammensætningen skal være. Denne Stilling forekommer mig at være korrekt, og den vil jeg fastholde. Jeg vil ønske, at den Modstand, der er kommen til Orde, ikke maa faa den Virkning, at Lovforslaget standses eller ikke bliver til Lov, og at det maa lykkes i et Udvalg at overvinde de Betænkeligheder, der ere komne til Orde, saa man alligevel maa faa en Lov ud deraf i denne Samling.

Fusning: Jeg ved ikke, hvad der giver det ærede Medlem Ret til at sige, at det ser ud, som om jeg ønsker Krig, og at jeg gør Modstand mod Loven. Jeg har kun i al Beskedenhed ønsket, at man skulde være forfigtig og staffe sig Oplysning om, hvorledes det er gaaet andre Steder, hvor man har faaet saadanne Retter, og naar man har faaet det at vide, dømmes og derefter se at træffe sin Bestemmelse. Jeg ønsker ikke Krig mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, og jeg